

Между туй разбойническитѣ чети, подѣ названье *Кърджалии*, продължаваха да пълнѣтъ Европейска Турція и да струватъ всякаквы злодѣйства. Прѣдъ тѣзи дивы полчища бѣгахъ и села и градища; жителитѣ са крыяхъ по непристѣпнитѣ мѣста на планинитѣ и горитѣ, за да избавятъ живота си. Дѣто жителитѣ не сварвахъ да побѣгнѣтъ, тамъ тегилата отъ една стѣрна и свирѣпствата отъ друга нѣмахъ край. Кланьето, робяньето и грабежитѣ бѣхъ обыкновенното занятіе на Кърджалитѣ и дѣльта на тѣхнитѣ походы. Ако Низамъ-джедидъ не сполучи срѣщу Сърбитѣ, той имѣ тѣзи сполука срѣщу Кърджалитѣ. Той очисти страната отъ тѣзи разбойници и си привлече още повече милоститѣ на Султана.

Вълнувахъ са и Христіанетѣ, нѣ тѣзи вѣтрѣшны размирицы не бѣхъ самородны: тѣ са подбуждахъ отъ Русія, на която всѣчкитѣ воеводи бѣхъ съюзници. И въ Влашко, и въ Молдова бояритѣ бѣхъ избрали князове прѣданны на Русія: Морозини и Ипсиланти. Султанѣтъ не одобри тѣзи избирания и, като слушаше съвѣтитѣ на френскыя посланикъ, генераль Севастіана, твърдѣ много разсърди Русія и Англія. Тѣзи двѣ силы заплашвахъ Портата съ страшна война.

Диванѣтъ тозъ часъ одобри князоветѣ. Нѣ Селимъ Зй са подигнахъ срѣщу туй рѣшеніе. Той разбираше че Турція може да са отърве отъ опасноститѣ само съ дѣятельность. Като са ползуваше прочее отъ съвѣтитѣ на Севастіана, той можа да отблъсне нападанията на руската и англійската флоты, които бѣхъ достигнали дори до Цариградъ. Англійската флота, откакъ изгори турската при носъ Нагара, приближи са до Цариградъ и хвърли желѣзо при островетѣ на Принкипо.

Като видѣхъ неприятеля толкози близу до столицата, жителитѣ усѣтихъ едно силно негодуванье и съ усърдіе притекохъ за защита на стѣнитѣ. Пристанището са затвори, стѣнитѣ са покрыхъ съ бойцы и градѣтъ станхъ непристѣпенъ. Прѣдъ тѣзи приготовления за защита, англійскый ад-